Quelle: http://manuscripta.at/?ID=494
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

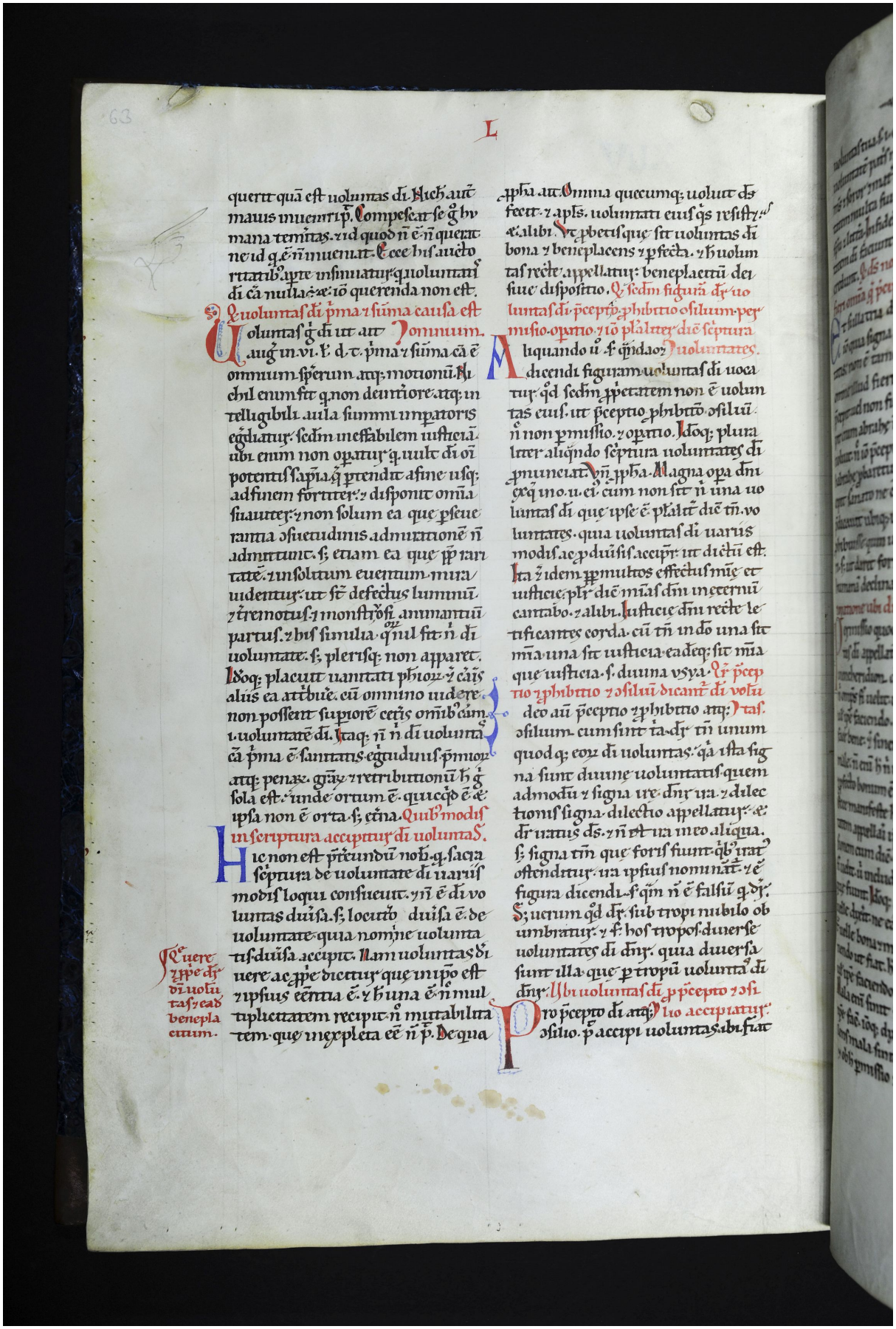

63

L

quere quā est uoluntas di. Hic autē
mauis inuenirip. Compesce ergo se ḡ hu
mana temitas. ꝛ id quod nō ē. nō queri
ne id q. ē nō inuenit. Ecce his auctō
ritatib. ꝑte insinuatur. q. uoluntas
di cā nulla ē. ꝛ. iō querenda non est.

Q uoluntas di ꝑma ꝛ sūma causa est
omnium.

Voluntas ḡ di ut ait
aug. in. vi. l. d. t. ꝑma ꝛ sūma cā ē
omnium spēr̄um atq; motionū. Si
nihil enim fit q. non deteriore. atq; in
telligibili aula summi imperatoris
ēgiuatur. sēdm ineffabilem iustitiā
ubi enim non oratur. q. uult di o.
potentiss. sapia. q. pretendit a fine usq;
ad finem fortiter. ꝛ disponit omnia
suauiter. ꝛ non solum ea que pseue
rantia ꝯsuetudinis admirationē nō
admittunt. s; etiam ea que ꝓp rari
tatē. ꝛ insolitum euentum mira
uidentur. ut sē defectus luminū.
ꝛ terrenotus. ꝛ monstrōsi animantiū
partus. ꝛ his similia. q. nil fit n̄ di
uoluntate. s;. plerisq; non apparet.
Idoq; placuit uanitati philos. ꝛ cāis
alis ea attribuē. cū omnino uidere
non possent superiorē cētis omib. cām.
i. uoluntatē di. Itaq; nī n̄ di uoluntā
cā ꝑma ē. sanctaꝰ ēgiudicius. ꝑmior
atq; penax. grā. ꝛ retributionū h. g.
sola est. unde ortum ē. quicqd ē. ē.
ipsa non ē orta. s;. cēna. Quib. modis
in scriptura accipitur di uoluntas.

Hic non est ꝓtēdū nobis. q. sacra
scriptura de uoluntate di uariis
modis loqui consueuit. ꝛ nī ē di vo
luntas diuisa. s;. locutio diuisa ē. de
uoluntate quia nomine uoluntā
tis diuisa accipit. Nam uoluntas di
uere ac ꝓpe dicitur. que in ipo est
ꝛ ipsius ēēntia ē. ꝛ h. una ē. n̄ mul
tiplicitatem recipit. n̄ mutabilita
tem. que in ex̄pleta ēē. n̄ p. De qua
apla ait. Omnia quecumq; uoluit ds
fecit. ꝛ apls. uoluntati eius qs resistit.
ꝛ. alibi. Vt ꝓbetis quē sit uoluntas di
bona ꝛ beneplacens ꝛ ꝑfecta. ꝛ h. uolun
tas recte appellatur: beneplacitū dei
siue dispositio. Q. sēdm figurā dr uo
luntas di ꝓcepto. ꝓhibitio. ꝯsilium. per
misio. oratio. ꝛ iō plāter dicē scriptura

Q uerere ꝓpe dr di uoluntas. ꝛ ead beneplacitum.

Aliquando u. f. ēgida. ꝛ uoluntates.
dicendi figuram. uoluntas di uoca
tur. qd sēdm ꝓpietatem non ē uolun
tas eius. ut ꝓcepto. ꝓhibitō. ꝯsilū.
n̄ non ꝑmissio. ꝛ oratio. Idoq; plura
liter aliq̄ndo scriptura uoluntates di
ꝑnunciat. Vnde apla. Magna opa dni
exq̄ in o. u. ei. cum non sit n̄ una uo
luntas di que ipse ē. plāl̄ dicē tīn. vo
luntates. quia uoluntas di uarius
modis. ac ꝑ duūsis. accipit. ut dictū est.
Ita ꝛ idem ꝓp multos effectus mīe et
iustitie. plr dicē mias dīn in ecclesiā
cantabo. ꝛ alibi. Iustitie dni recte le
tificantes corda. cū tīn in do una sit
mia. una sit iustitia. ea deq; sit mia
que iustitia. s;. diuina vsya. Qr ꝓcep
to. ꝓhibitio. ꝯsiliū dicant di volu
deo aut ꝓcepto. ꝓhibitio atq; tas.
ꝯsilium. cum sint ita dr tīn unum
quod q; eorū di uoluntas. q. ita sig
na sunt diuine uoluntatis. quem
admodū ꝛ signa ire dni ira. ꝛ dilec
tionis signa. dilectio appellatur. ꝛ.
dr uatis ds. ꝛ nī rt. ira in eo aliqua.
s;. signa tīn que foris fiunt. qb. irat
ostendatur. ira ipsius nominat. ꝛ ē
figura dicendi. s;. qm n̄ ē falsū. q. dr.
S;. uerum qd dr. sub tropi nubilo ob
umbratur. ꝛ s;. hos tropos. diuerse
uoluntates di dnr. quia diuersa
sunt illa que ꝑ tropū uoluntas di
dnr. Vbi uoluntas di. ꝓ ꝓcepto. ꝛ ꝯsi
ro ꝓcepto di atq; lio accipitur.
ꝯsilio. ꝑ accipi uoluntas. ubi fiat